

Title	EFL Learning Difficulties of Rural Minority Students in China : A Case Study of the Lisu in Yunnan
Researcher	Chongshun Bai
Degree	Master of Arts in TESOL Payap University, Chiang Mai, Thailand
Advisor	Associate Professor Dr. Jonathan Leather
Date of Approval	July 5, 2010
Number of Pages	191
Keywords	Rural high school, Lisu minority, EFL learning difficulties, casual factors, ethnicity, culture

ABSTRACT

China boasts 55 ethnic minorities which may be already bilingual or multilingual in their mother tongue, ie., Chinese, and another subsequent ethnic language or EFL starting from junior high school for rural communities. However, the EFL teachers at many rural minority community high schools claim that minority learners have foreign language learning difficulties. Taking the Lisu minority EFL learners in Yunnan province of China as a case, this thesis intends to find any causal factors contributing to the rural minority students' EFL learning difficulties from a pool of perspectives – cross-linguistics, sociolinguistics, bilingual education, SLA or TESOL theories specific pedagogy, socio-psychology, and cultural anthropology. To this end, the researcher, also a Chinese-Lisu by ethnicity himself, conducted several years of in-dept investigation into this problem through use of various instruments such as field trips, interviews, questionnaires, classroom observation, and

experimental teaching in the instructional media of the ethnic minority language.

Based on discussion of the first-hand data thus collected and composite discussion, the author concludes that there are several causes for the unsatisfactory outcomes of the rural minority EFL learners in China, with pedagogical, institutional, and socio-cultural implications: (1) The educational policy to develop the EFL learners' overall skills in communicative competence is misinterpreted among the EFL teachers as being directed simply at passing the final term administered universally to all the high schools in the county, due to the high-stake test-driven accountability system. (2) The grammar-translation instructional method pays little attention to listening and speaking skills, reduces the students' only intake source for the target language through classroom instruction, and thus diverts the mission of the national English language curriculum to develop all the four skills. (3) After experiencing test failure several times, which entails a variety of socio-psychological constraints, the students are demotivated with minimum investment of time and effort in EFL learning. (4). The teachers' roles being limited merely to those of instructor, classroom manager and evaluator are both insufficient and inappropriate for the learner-centered and instructor directed model, and the roles should be shifted as needed. (5). The social supports, such as those from the educational administration, the community school, the EFL teachers, the parents and other community members, is inadequate. (6). In the classroom only the target language (English), the instructional media (Chinese standard speech Putonghua) and their respective embedded cultures are involved, whereas the ethnicity of the students and their ethnic minority culture are ignored or neglected.

ชื่อเรื่อง :	ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียนชนกลุ่มน้อย ในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน
ผู้จัดทำ :	ชงชุน ไบ
หลักสูตร :	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้พูดภาษาอื่น) มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก :	รองศาสตราจารย์ ค.ร. โจนาธาน เลเซอร์
วันที่อนุมัติผลงาน :	วันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2553
จำนวนหน้า :	191
คำสำคัญ :	โรงเรียนมัธยมในเขตชนบท, ชนกลุ่มน้อยลี้ซู่, ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ, ปัจจัยที่เป็นสาเหตุ, ชนเผ่า, วัฒนธรรม

บทคัดย่อ

สาธารณรัฐประชาชนจีน ประกอบไปด้วยชนกลุ่มน้อยกว่า 55 เผ่าพันธุ์ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่สามารถพูดภาษาได้มากกว่าสองหรือหลายภาษา ซึ่งได้แก่ภาษาจีน ภาษาชนเผ่าของตนและภาษาอังกฤษที่เรียนในฐานะภาษาต่างประเทศที่นักเรียนเหล่านี้เริ่มศึกษาภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมในเขตพื้นที่ชนบท อย่างไรก็ตามครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนในพื้นที่ชนบทพบว่านักเรียนชนกลุ่มน้อยเหล่านี้มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ในการศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นนักเรียนชนกลุ่มน้อยเผ่าลี้ซู่ในสาธารณรัฐประชาชนจีน ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาปัจจัยที่เป็นสาเหตุ ก่อให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของชนกลุ่มน้อยในพื้นที่ชนบท โดยอาศัยมุมมองจากหลายพื้นฐาน ได้แก่ หลักภาษาศาสตร์ข้ามวัฒนธรรม ภาษาศาสตร์เชิงสังคม การศึกษาและการเรียนรู้สองภาษา ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา SLA หรือ TESOL สังคม-จิตวิทยา และมานุษยวิทยาเชิงวัฒนธรรม ในการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งเป็นชนส่วนน้อยเผ่าลี้ซู่ ได้ทำการวิจัยเชิงลึกโดยใช้ระยะเวลาหลายปีเกี่ยวกับปัญหานี้ และใช้เครื่องมือวิจัย

หลากหลายรูปแบบ เช่น การออกภาคสนาม การสัมภาษณ์ การแจกแบบสอบถาม การสังเกตการณ์ในชั้นเรียน และการทดลองสอน โดยใช้สื่อการสอนภาษาแก่ชนกลุ่มน้อย

จากการอภิปรายข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมและการอภิปรายจากองค์ประกอบอื่นๆ ผู้วิจัยสรุปได้ว่ามีหลายสาเหตุที่ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่ไม่เป็นที่น่าพอใจในกลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยในพื้นที่ชนบทในประเทศจีน โดยมีนัยสำคัญเกี่ยวข้องกับ ผู้สอน วิธีการสอน สถาบันการสอน และสังคมวัฒนธรรม (1)ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศตีความนโยบายในการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะโดยรวมของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในด้านความสามารถในการสื่อสารนั้นผิด โดยครูผู้สอนนั้นใช้การสอบปลายภาคเป็นเกณฑ์วัดการผ่าน ดังที่ปฏิบัติกันทั่วไปในโรงเรียนมัธยมปลายส่วนใหญ่ในแต่ละพื้นที่ เนื่องจากเกรงเรื่องระบบความน่าเชื่อถือในการสอบ (2)วิธีการสอนการแปล-หลักไวยากรณ์ให้ความสำคัญด้านทักษะการฟังและการพูดน้อย ทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนนั้นถูกจำกัดให้เหลือเพียงการเรียนรู้จากการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนเท่านั้น จึงทำให้หลักสูตรภาษาอังกฤษของชาติที่มุ่งพัฒนาทักษะทั้งสี่ด้านนั้นเบี่ยงเบนไป (3)หลังจากที่ไม่ผ่านการสอบติดต่อกันหลายครั้ง นักเรียนจะรู้สึกดับช้อยใจทางด้านสังคม-จิตวิทยาในหลายๆด้าน นักเรียนจึงขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศน้อยมาก (4)บทบาทของครูผู้สอนที่ถูกจำกัดให้เหลือเพียงเป็นผู้สอน ผู้ควบคุมชั้นเรียนและผู้ประเมินนั้นถือว่าไม่พอเพียงและทำได้ไม่เหมาะสมสำหรับรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนรู้เป็นศูนย์กลาง และการสอนที่ครูเป็นผู้ชี้แนะบทบาทดังกล่าวควรมีการปรับเปลี่ยนตามความจำเป็น (5)การสนับสนุนทางสังคม เช่น การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารการศึกษา โรงเรียนในชุมชน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้ปกครองและสมาชิกชุมชนอื่นๆยังไม่พอเพียง (6)ในชั้นเรียนนั้น มีการเรียนภาษาอังกฤษ การเรียนภาษาจีนกลางซึ่งถูกใช้เป็นที่สื่อในการสอนและเรียนวัฒนธรรมจีนกลางเท่านั้น โดยเพิกเฉยละเลยที่จะศึกษาเรื่องชาติพันธุ์และวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยของนักเรียน